

Pensionsberettigelse, naar de have haft fast Ansættelse i Postvæsenets Tjeneste i 10 Aar. De paagældende Funktionærer ville herefter i Almindelighed erholde kongelig Udnævnelse, naar de ere mellem 35 og 40 Aar gamle, og ville i en Alder af mellem 65 og 70 være berettigede til $\frac{2}{3}$ af Lønningen i Pension. Det er dog fundet rettest udtryffeligt at foreskrive en Minimumsalder af 35 Aar som Betingelse for kongelig Udnævnelse.

Bestemmelserne i § 1 om de Beløb, der affortes de til 4de Lønningssklasse hørende gifte Bestillingsmænd og godskrives familige Bestillingsmænd, saa længe de ikke have Bestalling, ere ganste overensstemmende med Reglerne i § 10 i Lov af 12te April 1889.

ad § 2.

For Postvæsenets Underklasser med Undtagelse af et Antal kjøbenhavnske Postbude og nogle Postkonduktører — for Tiden i alt 21 — der alt vare ansatte, forinden Postvæsenets Lønningsslov af 2den Juli 1870 traadte i Kraft, og som ere udnævnte af Kongen og pensionsberettigede, er Alderdomsforsørgelsen ordnet ved § 10 i Loven af 12te April 1889 og ved den dermed overensstemmende § 5 i Lov om Lønninger for Postbude m. fl. af 30te Marts 1895, og da saaledes, at der af Statskassen godskrives dem et til 5 pCt. af deres Lønning hvarende Beløb, der med Rente og Rentens Rente til 4 pCt. aarlig anvendes til deres Forsørgelse. Siden siden 1889 forløbne Aar har det nu tilfulde vist sig, at denne Ordning er lidet fyldestgørende. Opmærksomheden skal her først henledes paa, at denne Godskrivning først paabegyndtes den 1ste Oktober 1889, og saa for de Postbude i Kjøbenhavn og Postkonduktører, der vare ansatte mellem 1ste Oktober 1870 og 1ste Oktober 1889, og for samtlige Postmestre ved de bevægelige Postkontorer, blandt hvilke der som endnu tjenestgørende findes 7, som ere ansatte før 1ste Oktober 1870, og disse Funktionærer, hvoraf flere nu ere i en fremrykket Alder, have saaledes kun forholdsvis smaa opsparede Beløb til Alderdomsforsørgelse trods deres lange Tjenestetid. Men selv for de Postbude, Konduktører og Postmestre, der ere ansatte efter 1ste Oktober 1889, og som saaledes for deres hele Tjenestetid kunne nyde godt af den fra den nævnte Datum indførte Ordning, bliver den Alderdomsforsørgelse, der kan skaffes dem for de godskrevne Beløb, forholdsvis ringe og navnlig ringere end den Pension, der ved Lov om Statsbanedriftens Ordning af 26de Marts 1898 er sikret de Funktionærer ved Statsbanedriften, med hvilke Postvæsenets Underklasser nærmest maa sammenstilles. Det

skal desuden her bemærkes, at Statsanstalten for Livsfor sikring fra 1ste April 1893 har fastsat nye Tarifer, hvorefter de Livrenter, der kunne erhverves for de opsparede Beløb, blive lavere end efter de i 1889 gældende Tarifer.

Man har derfor ment at burde foreslaa lignende Pensionsregler for disse Funktionærer som for de til 4de Lønningssklasse hørende Bestillingsmænd, saaledes at de vel ikke faa kongelig Udnævnelse, men at de for øvrigt pensioneres overensstemmende med Reglerne i Pensionsloven af 5te Januar 1851, idet dog de 10 første Tjeneste-Aar fradrages i den Tjenestetid, der bliver at lægge til Grund for Pensionsberegningen, og Pensionsberettigelsen, som ovenfor bemærket, først opnaas med 35 Aars Alderen. Da disse Funktionærer ved Ansættelsen under Postvæsenet i Reglen ere ca. 27 Aar gamle, ville de være pensionsberettigede med 37 Aars Alderen og kunne mellem 65 og 70 Aar, naar de efter deres anstrængende Virksomhed kunne trænge til Hvile, opnaa $\frac{2}{3}$ af deres Lønning i Pension.

For de i 1889 af Staten ansatte Proviostpostbude, der saa godt som alle have en kortere eller længere privat Tjenestetid at se tilbage paa, er det under Hensyn til, at denne private Tjenestetid er taget med i Betragtning ved Beregningen af deres Alderstillelag, blevet anset for billigt ligeledes at lade disse private Tjenestear saadanne Indflydelse paa Pensionens Størrelse, og man har ment, at dette passende kunde ske saaledes, at 3 Aars privat Tjeneste regnes lige med 2 Aars Stats-tjeneste.

Endnu skal med Hensyn til nærværende § 2 bemærkes, at Bestemmelsen om at beregne Pensionen efter hele Tjenestetiden med Fradrag af de første 10 Aar tænkes bragt til Anvendelse paa samtlige til disse Klasser hørende Funktionærer, ogsaa de endnu tjenestgørende Postbude og Postkonduktører, der have kongelig Udnævnelse, og saaledes, at det personlige Tillæg, der er tilstaaet de af sidtnævnte Funktionærer, der have under 1,600 Kr. i aarlig Lønning, medregnes ved Pensionsberegningen, idet flere af disse, der først have opnaaet Bestalling efter 15 til 20 Aars Stats-tjeneste, ellers vilde blive uheldigere stillede end deres yngre Kolleger. Ligeledes er det anset naturligt at foreslaa Pensionslovens Bestemmelser bragte til Anvendelse paa de til Underklasserne hørende Funktionærers Efter og øvrige efterladte.

Efter disse vilde herefter faa $\frac{1}{3}$ af Mandens Lønning i Pension, medens de for øvrigt erholde Overlevelsesrente overensstemmende med Lov om Embedsmænds For-